

закладу. Важливим аспектом формування персонального бренду є створення партнерств з іншими освітніми установами, компаніями, громадськими організаціями тощо. Співпраця може призвести до взаємовигідних проєктів, які сприятимуть підвищенню рівня освіти та розвитку закладу освіти.

Ми вважаємо, що персональний бренд бренду керівника закладу загальної середньої освіти є одним із елементів успішного позиціонування закладу освіти. Успішне рішення для поставленої задачі вимагає використання новітньої технології управління, яка використовується в менеджменті, бізнесі та промисловості для інноваційного управління.

Особливу увагу слід приділити організації та проведенню дослідницької діяльності, яка вважається важливою частиною діяльності керівника закладу загальної середньої освіти. Актуальність цього напряму зумовлена багатьма чинниками, зокрема виявленням перспективних та талановитих майбутніх фахівців, розширенням науково-інформаційного сектору соціально-освітньої інфраструктури закладів освіти, налагодженням наукових взаємовідносин та визначенням перспектив співпраці із закладами освіти.

Формування персонального бренду керівника закладу загальної середньої освіти є складним та багатогранним процесом, який вимагає часу, зусиль та постійного розвитку. Однак ефективне використання стратегій та кроків допоможе керівнику стати авторитетним лідером у своєму закладі та отримати визнання у громадськості.

Список використаних джерел:

1. Нетреба М. М. Роль керівника закладу освіти щодо формування бренду галузі освіти в умовах Нової української школи. Молодий вчений. 2019. № 5.2(69.2). С. 178-182.
2. Червинська І. В. Бренд закладу загальної середньої освіти як показник його конкурентоздатності в освітньому просторі регіону [Електронний ресурс]. 2021. Режим доступу до ресурсу: <http://lib.pnu.edu.ua:8080/handle/123456789/11882> .

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

*Воєвода Д.М.
Полтава, Україна*

Інноваційна діяльність закладу освіти є ключовою ознакою сучасної та майбутньої освіти. Цю потребу диктує час, конституційні вимоги та тенденції розвитку освіти, спрямовані на забезпечення кожної дитини освітнім рівнем, який відповідає її індивідуальним потребам і здібностям. Постійні нововведення в освітньому процесі є важливою умовою, без якої зміни втрачають зв'язок з реальним життям. Лише інноваційна освіта здатна виховати особистість, що живе за сучасними законами глобалізації.

Інноваційні технології стають рушійною силою значних реформ у сфері освіти, що трансформують її в продуктивний економічний сектор. Згідно з

Національною доктриною розвитку освіти, в Україні необхідно забезпечити прискорений та інноваційний розвиток освіти шляхом оновлення змісту і організації навчального процесу, враховуючи демократичні цінності, ринкові принципи та сучасні науково-технічні досягнення. Нині перед освітою стоїть вибір: або здійснити сміливий крок у світ високих технологій та інноваційного розвитку, або залишитися в стані науково-технологічного застою. Отже, впровадження інноваційних технологій у сфері освіти є необхідним. Освітня система не лише готує майбутніх фахівців, впроваджуючи інновації, але й сама активно використовує ці технології.

Основні завдання інноваційного менеджменту включають реалізацію ключових функцій: аналітико-прогностичної, планування, організації, контролю та регулювання.

Аналітико-прогностична функція передбачає глибокий аналіз стану системи, виявлення проблем, відстеження тенденцій і закономірностей, а також прогнозування перспектив і змін. Вона включає розробку прогнозів щодо необхідності оновлення та методів модернізації системи.

Функція планування включає розробку стратегічних і тактичних планів для впровадження інновацій.

Функція організації спрямована на впорядкування діяльності персоналу під час інноваційних процесів, розподіл повноважень та відповідальності. Основні види діяльності координація, яка допомагає уникнути хаосу, і стимулювання, яке підвищує зацікавленість персоналу в інноваційній роботі та її результатах.

Функція контролю дозволяє перевіряти процес впровадження та ефективність інновацій через моніторинг, експертизу та аналіз інформації.

Функція регулювання передбачає корекцію діяльності на основі результатів контролю, створення стабільності та рівноваги, і запобігання відхиленням від запланованих стандартів інновацій.

Інновація є результатом інноваційного процесу, хоча деякі дослідники обмежують це поняття лише створенням нових рішень, не включаючи освоєння, використання та поширення освітніх інновацій. Поняття «освітня інновація» слід розглядати як системне. У цьому контексті «інноваційні процеси в освіті» включають: пошук інноваційних ідей; розробку інноваційних продуктів у педагогічній науці та освітній системі; сприйняття цих продуктів соціально-педагогічною спільнотою та освітньою системою в цілому через теоретичну, методичну та психологічну підготовку учасників; освоєння і застосування відповідних рекомендацій; поточне використання; оцінювання продуктивності та ефективності з подальшим поширенням.

Список використаних джерел:

1. Ткаченко В. Інноваційна діяльність у закладах освіти. URL : http://www.investplan.com.ua/pdf/10_2018/10.pdf
2. Донець В. інноваційна діяльність у закладах загальної середньої освіти як науково-педагогічна проблема. URL : <https://periodica.nadpsu.edu.ua/index.php/pedvisnyk/article/view/341/341>